

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. XII. Penultima Christi verba.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

§. XVII.

Penultima Christi verba.

Superest in ultima Christi hora penultimum
 ejus verbum: qui jam instar clamorissimi præ-
 conis, è sublimi crucis suggestu, altissimè, ut à to-
 tâ rerum universitate audiri possit, exclamavit:

an. 19. *Consummatum est.*

O verbum compendiosissimum simul & plenif-
 simum! Nunquam ex quo cœpit loqui Verbum
 Patris, protulit verbum vel optabilius nobis, vel
 jucundius Angelis, vel horribilius dæmonibus, vel
 optabilius sibi, vel acceptius Patri, quàm hoc ver-
 bum, *Consummatum est.* O verbum lætitiæ! verbum
 gloriæ! verbum victoriæ! verbum triumphi, *Con-
 summatum est.* Horrent dæmones, dum hoc audi-
 unt, & contremiscunt; Sperabant enim, cum vi-
 derent Christum, tam alta jacere novi ædificij fun-
 damenta, aliquando cum sibilo, & scommate il-
 ludentes, dicturos: *Hic homo cœpit ædificare, & non
 potuit consummare, sed nunc consummatum est.* *Con-
 summatum est.* Horrete inferi, pavete dæmones, ma-
 gnum illud prælium inter vos & Christum *con-
 summatum est:* brevi aderit magnus ille Dominus
 exercituum ante claustra vestra, perfringet vectes
 ferreos, elevabit portas æternales, eripiet spolia
 vestra, captivam ducens captivitatem. *Consumma-
 tum est.* Gaudete ô captivi, nunc tandem veniet
 Dominus, & non tardabit: jam enim magnum il-
 lud opus Redemptionis vestræ *consummatum est.*
 Exulta, & tu Ecclesia, nova novi sponsi sponsa:
 jam clauditur Synagoga, jam reprobatis Judæis,
 veniet desideratus omnibus gentibus, jam deof-
 cula-

16. 14 8

culabitur osculo oris sui, dilectus tuus : *jam hyemis Cant. 2. i*
transijt imber abiit: vox turturis audita est in terra tua.
 Definite ô Angeli pacis! amare fletu, sed ire, & per
 quatuor mundi plagas nuntiate (*hæc est enim*
Dies boni nuntij:) Ecce evangelizo vobis gaudium Luc. 2. 10
magnum, quod erit omni populo, quia hodie non nasci-
tur, sed moritur Salvator, Consummatum est. Sed tibi
 Consummatori omnium gratulandum est maxi-
 mè, per cuius merita nos consummati in brevi ex-
 plemus tempora multa. O quot Sacramenta com-
 plectitur hæc vox *Consummatum est!* Antequam
 auctor vitæ oppeteret mortem, antequam Salva-
 tor mundi exiret è mundo ut rediret ad Patrem,
 animo relegit universam à primò capite Genesis,
 usque ad ultimum Machabæorum, Scripturam,
 & accuratè discuriebat singula, & invenit quid-
 quid in toto veteri lege de se vel à Patriarchis
 præfiguratum, vel à Prophetis prædictum, vel à
 Patre præscriptum, vel à Spiritu sancto expressum
 fuerat, à se, ad jota usque esse observatum. Qua-
 propter exultans spiritu, ad Patrem conversus di-
 xit: *Consummatum est.* Tandem tandem omnia ab
 utero Matris, usque ad mortem crucis, consum-
 mata sunt. Nulli rei peperci, non commodis, non
 honori, non sanguini, non corpori, non vitæ: nul-
 lus reliquus est in venis cruor, nullum in ossibus
 robur, nulla in arteriis motio, nullus in pulmone
 spiritus, nulla in corde superest vita. *Consummatum*
est id omne, quod erat Christus. Verè jam con-
 summata est ex una parte, hominis iniquitas, & ex
 altera DEI charitas. Utraque jam pervenit ad
 summum, nec potest esse major. Quæ enim potest
 esse major iniquitas quam hominem, DEUM oc-
 cidere? Quæ major Charitas, quàm DEUM pro
 homine mori? Sed quia jam ille, per quem vivi-
 mus

mus expectat mortem, à Jesu moriente ad vos moriturus, à magno illo consummatore ad vos consummandos in brevi, sermonem converto. O homo quisquis hæc audis, attende & vide, quomodo, cur, cui vivas. Si hoc per exiguo, tibi à DEO indulto, ad vivendum tempore, vivas tibi, si carni, si mundo, si voluptati, si honori, si gloriæ, si creaturis; brevi, brevi, & fors opinione citius, expectatione celerius, aderit summa dies, & illius diei hora novissima, & illius horæ momentum ultimum, tibi infaustissimum, quò omnium præteritorum memor, cum immenso cordis dolore, & pectoris gemitu, & vocis singultu, pronuntiabis illud Christi, sed non ut Christus, *Consummatum est.* Ah! recordor cum essem adolescens, cœpi jam tunc ambulare per viam latam, & spatiosam quæ ducit ad perditionem: ducebam tunc ipse malus in bonis dies meos. O quàm amara est temporis illius memoria, dum jam video, quia *consummatum est.* Memini, cum essem juvenis in Academia, dicebam mihi ipse in corde meo, quod Salomon: *Vadam, & affluam deliciis, & fruam bonis.* Nec satis fuit me unum frui bonis; sed & alios, ut fruerentur bonis, invitavi dicens: *Venite, fruamur bonis quæ sunt, & utamur creaturâ, tanquàm in juventute celeriter;* Et totum illud tempus *tanquàm vapor ad modicum parens, consummatum est.* Dum totum repeto antea vitæ tempus, verè possem dicere, quod de se Salomon: *Omnia quæ desiderarunt oculi mei, non negavi eis: nec prohibui cor meum, quin omni voluptate frueretur, & oblectarer in his quæ preparaveram; & nunc horum omnium memor, quàm lætus vixi, tam tristis morior: quia video totum illud, unde lætabar, consummatum est.* Quidquid unquam percepi gaudij corde, & animo è divitijs, ho-

Quivis
moritu-
us di-
et:

Con-
summa-
um est,

lis pari
quam
ensu
boni, &
nali.

Eccl. 2. 1

Sap. 2. 6.

Jac. 4. 15.

Eccl. 2.

10.

honoribus, convivijs, tripudijs, spectaculis, lubbus, cantibus, colloquijs, plausibus; quidquid hausi voluptatis visu, tactu, gustatu, odoratu, auditu, ullo sensu, omnia illa transierunt tanquam umbra, & illorum omnium tempus, nullo sui relicto vestigio, nisi amaræ poenitentiz, consummatum est. Sic quisquis tibi vivis, & non illi, qui pro te mortuus est, brevi dum vivere defines, & mori incipies, omnis consummationis videbis finem, descensurus in locum tormentorum, ubi nullus est finis O beatum me, si tunc, quando sonabit novissima hora, quando in ietu oculi claudentur omnia, possem te hisce postremis verbis alloqui! O Christe, quem semper dum vixi, dilexi ex toto corde meo, ex totâ animâ meâ, & ex omnibus viribus meis: tu dixisti omnibus quidem, sed mihi potissimum ad cor: *Si vis perfectus esse, vade, vende, Matt. 19. 2.* *qua habes, & da pauperibus; & habebis thesaurum in cœlis, & veni, sequere me. Audivi vocem tuam, feci, vendidi, veni, secutus sum te, Consummatum est. Matth. 19. 29.* *Tuum fuit promissum: Omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam aeternam possidebit. Propter te reliqui omnia, qui unus mihi eras instar omnium, & illud consummatum est: erat tuum, non quidem quod cogebat præceptum, sed quod alliciebat consilium. Si quis vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. Audivi consentem, amplexus sum consilium, tuli crucem meam, consummatum est. Sic consummatus in brevi, explevi tempora multa quia te dilexi multum. Et nunc quia *carsum consummavi, fidem servavi, & 2. Tim. 4. 7.* feci quod præcepisti, tu redde quod promissisti.*

Fe-

Felix ter felix, æternum felix, qui eâ fiducia, dum imminet ultimum vitæ momentum, potest dicere: *Consummatum est.*

§. XIII.

Ultima Christi verba.

Apoc. i.

Ioan. 16.

46.

Psa. 95. 4

Luc. 23.

46.

Gen. I. I.

Post omnis consummationis finem, illi, qui est principium & finis, superest ultimus actus, isque Christo longe difficillimus, nobis utilissimus, toti mundo optatissimus, ut illi, à quo in utero Matris acceperat, in patibulo crucis, Patri tradat spiritum, & ita redimat mundum. Dicebat ergo tacite secum in corde suo: *Exivi à Patre, & veni in mundum: iterum relinquo mundum, & vado ad Patrem.* Sic ipse tacite secum sine voce: deinde, *Magnus Dominus, cuius magnitudinis non est finis, clamans voce magna, ait: Pater in manus tuas commendo spiritum meum.* A principio quando creavit **DEVS** cælum & terram, nihil unquam creavit, nec creabit aliquid præstabilius, aut pretiosius, aut sanctius, quam erat Christi spiritus. Ille est spiritus, quem debet laudare omnis spiritus: per quem spirant, & ad quem aspirant, & in quo respirant, & respirabunt omnes beati spiritus tam hominum, quam Angelorum. Tradidit Christus Corpus suum potestati Judæorum, ut illud pro arbitrio suo omni crudelitatis carnificinâ cruciarent, discerperent, lacerarent: Sed nullam in spiritum eius sæviendi habebant potestatem: Solum ergo spiritum, ut Patri traderet, reservavit, ut Pater illi eundem post triduum redderet, & corpori restitueret. Proh **DEUS** immortalis! tantine valet salus unius animæ, ut pro mea salute, Anima Christi tam crudeli morte separanda fuerit